

Т а б л и ц я 52.

Веніамінъ, който секогашъ плачеше.

Веніамінъ кеше едно дѣтѣ, кѣе то плачеше за най малка вещь. Ако сурѣко мѣ (максима та мѣ) кеше малко мѣчничокъ, говореше защо никогашъ не може да го наѣчи, и оставаше книга та долѣ да си вѣрше очѣе те. Когато си загвеше нешо, вмѣсто да го трѣси, сѣднѣваше та плачеше, ако се сѣвчеше да го вѣдне некой отъ дрѣжина та мѣ малко нешо, или да го сѣдари лѣтко нѣкое сѣдари чѣ, вѣкаше сѣгласъ. Като да кеше мѣ стрѣшилъ некой негѣ или ржѣ.

Единъ дѣнь каѣа мѣ мѣ рече, Веніамине, като оставашъ книга та си за секоя мѣчна рѣчь, каквѣ ще да наѣчишъ некогошъ да четѣшъ; когато си загвѣишъ нешо, ако го потрѣсишъ, вмѣсто да сѣдѣишъ да плачешъ за него можешъ негѣи (вѣлкимъ) да го наѣдешъ: и ако вѣкашъ за малко нешо, сѣчки те ти познаѣнницы ще да те закачатъ.

Веніамінъ послѣдова совѣтатъ на каѣа си. И остави се отъ злѣе те навѣкнѣвѣнѣа. Оурѣцы те мѣ станѣха лѣтѣни, вѣщи те мѣ се не гвѣеѣа вѣче: дрѣжина та мѣ го заскѣчѣа, защо тогѣ кеше докѣрѣ дѣтѣ, и повѣкѣваѣа го чѣсто нагѣсте.

Т а б л и ц я 53.

Невнимѣтельный Димітрій.

Димітрій кеше едно дѣтѣ много невнимѣтелно: толко невнимѣтелно, шо то ако и да и маѣа челѣвѣцы те мѣ голѣмо попечѣнѣе за него, паки ѣвѣче случѣаѣа мѣ се чѣсто заскѣчѣнѣа. Единъ дѣнь като хѣдеше задѣшкѣмъ, паднѣ отъ едно вѣсока лѣствѣица на землѣа та: дрѣги пѣтъ северѣ майка си отъ стѣлатъ, като го вѣташе съ гѣркѣтъ си.

Наѣе послѣ страшно неѣрѣстѣе мѣ се сѣвчи като и гѣраше съ едно дѣтѣ, кѣе то кеше дошлѣ сѣ ниѣхъ. Нѣколко и гѣлѣ се сѣвчѣа предъ него, и за да ги маѣне отъ сѣрѣдъ, тѣри ги вѣ сѣстѣа та си, вѣ тѣа иста та мѣнѣта едно голѣмо вѣче, съ кѣе то Димітрій и гѣраше чѣсто,